

Dahlgaard: Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister ved Forelæggelsen af disse Konventioner har valgt den Form, som Tilfældet er, jeg beklager det, fordi jeg finder det uheldigt, at Ministeren henviser Rigsdagen til her og senere i Udvalg at debattere, jeg kunde sige private Udkast til Lovforslag, stillede af Socialraadet, i Stedet for at vi selvfølgelig her i Rigsdagen burde have haft som Grundlag for Forhandlingen et Lovforslag, der viste den højtærede Regerings Opfattelse af, hvorledes disse Konventioner rettelig bør indarbejdes i den nationale Lovgivning. Det er dog ganske klart, at der indenfor Rigsdagen saa nogenlunde bør være Enighed om, hvorledes disse Konventioner skal indarbejdes i den nationale Lovgivning, førend Regeringen eventuelt tiltræder dem. Men med endnu større Forundring hørte jeg den højtærede Indenrigsminister ved Forelæggelsen af disse Lovforslag udtale, at Regeringen af Hensyn til de omhandlede Konventioners og Henstillingers internationale Karakter for sit Vedkommende ikke mener at ville udtale sig for eller imod de Krav, som her stilles. Jeg skulde dog tro, at den almindelige Opfattelse her i Landet vil være den, at netop under Hensyn til disse Lovforslags internationale Karakter har Rigsdagen og Befolkningen i særlig Grad Krav paa at kende Landets Regerings Stilling til disse Spørgsmaal. Jeg kan ikke lade være at pege paa, at det er første Gang i den danske Rigsdags Historie, at Rigsdagen staar overfor en Førstebehandling af Regeringsforslag, uden at noget Medlem af dette høje Ting aner noget om Regeringens Stilling til disse. Regeringens Evne til at undgaa at tage Standpunkt har hermed naaet en saadan Udvikling, at det vilde have været ønskeligt, om man i Dag fra alle Partiers Side her i Tinget kunde have udtalt sin Beklagelse af, at den højtærede Regering har stillet saadanne Vilkaar for Rigsdagens Arbejde. Jeg ser, at den højtærede Indenrigsminister dog har ment at burde overvære Tingets Forhandlinger om disse Konventioner, og det skal unægtelig interessere mig at se, om den højtærede Minister vil formaa under hele Debatten at bevare sin Hemmelighed om, hvorledes Regeringens Stilling er overfor et saa vigtigt Erhvervs-spørgsmaal, overfor et saa vigtigt Spørgsmaal i international Henseende.

Det er første Gang, der her i Tinget foreligger et Lovforslag, som er et Resultat af det Samarbejde, der gennem Nationernes Forbund er indledet mellem Nationerne. Det internationale socialpolitiske Arbejde er

Udtryk for den Aand, vi finder i Pagten for Nationernes Forbund, som gaar ud fra, at en varig Fred kun kan komme i Stand, naar den bliver bygget paa et socialt Retfærdighedsgrundlag. Dette internationale socialpolitiske Arbejde er tillige Udtryk for den Tankegang, at et saadan socialt Retfærdighedsgrundlag kan paa en Række Omraader kun naas gennem Aftaler mellem Nationerne, saaledes at det sikres, at Fremskridt sker nogenlunde til samme Tid, fordi, som Pagten for Nationernes Forbund siger, „en enkelt Nations Undladelse af at indrømme humane Arbejdsvilkaar kan lægge Hindringer i Vejen for Bestræbelser i saa Henseende fra andre Nationers Side“. Jeg skal paa mit Partis Vegne udtale, at vi hilser dette internationale socialpolitiske Arbejde med Glæde. Vi gør det ud fra den samme Aand som den, der fandt Udtryk i Fredstraktaten, ud fra almindelig Retfærdigheds og Menneskeligheds Synspunkter. Men vi gør det ogsaa, fordi vi tror, at dette internationale socialpolitiske Arbejde er i Danmarks Interesse.

Det har op gennem Tiderne rundt om i Landene været et yndet Argument mod socialpolitiske Fremskridt, at Produktionen ikke kunde bære dem overfor de konkurrerende Lande. Jeg tror dog, at Erfaringen i det hele og store har vist, at disse Argumenter ikke har været rigtige. I Virkeligheden finder vi, at Landene med den mest fremskredne sociale Lovgivning tillige er de i industriel Henseende mest konkurrencedygtige. Og dette er ganske rimeligt, fordi den sociale Lovgivning i det lange Løb ikke blot er en økonomisk Byrde for Produktionen, men tillige virker tilbage og har Indflydelse paa det Menneskemateriale, der bærer Industrien, idet den gør det mere udedygtigt og bevirker, at det først bliver udslidt i en senere Alder end ellers. Men selv om det er Tilfældet, at disse sociale Fremskridt i det lange Løb er i Produktionens Interesse, er det dog klart, at i selve det Øjeblik, da et Land indfører et stort socialt Fremskridt, kan et konkurrerende Land opnaa en Fordel ved en Tid at udnytte sit Menneskemateriale til det yderste og saaledes drive en Slags Smudskonkurrence overfor Landene med den mere fremskredne Socialpolitik. Jeg tror derfor, at dette internationale socialpolitiske Arbejde er i Danmarks Interesse, fordi vi har en forholdsvis fremskreden Sociallovgivning. Det er ønskeligt for Danmark, at andre tilbagestaaende Lande gennem internationale Aftaler føres frem til det Stade, vi staar paa. Og gælder det i Almindelighed om Socialpolitik, gælder det sikkert i særlig